

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 404-ҳадис

404 - وَعَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بَعْنًا مِنْ الْمُسْلِمِينَ إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَأَتَتْهُمْ التَّقْوَا، فَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِذَا شَاءَ أَنْ يَقْصِدَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ لَهُ فَقْتَلَهُ، وَأَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ عَقْلَتَهُ، كُنَّا تَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِ السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقْتَلَهُ، فَجَاءَ الْبَشِيرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَهُ، وَأَخْبَرَهُ، حَتَّى أَخْبَرَهُ خَبَرَ الرَّجُلِ كَيْفَ صَنَعَ، فَدَعَاهُ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: «لَمْ تَقْتُلْتَهُ؟» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَوْجَعَ فِي الْمُسْلِمِينَ، وَقَتَلَ فُلَانًا وَفُلَانًا - وَسَمَّى لَهُ تَفْرًا - وَإِنِّي حَمَلْتُ عَلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَى السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَقْتُلْتَهُ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟!» قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ اسْتَغْفِرْ لِي، قَالَ: «كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ?!» فَجَعَلَ لَا يَزِيدُ عَلَيَّ أَنْ يَقُولَ: «كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [97].

404. Жундуб ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир гуруҳ мусулмонларни бир мушрик қавмининг устига юбордилар. Улар тўқнашишди. Бир мушрик қайси мусулмонга ҳужум қилса, уни албатта ўлдираётган эди. Шунда мусулмонлардан бири - биз ўша Усома ибн Зайд бўлган дер эдик - уни ғафлатда қолдириб, бирдан ҳужум қилиб, энди қилични унинг бошига кўтарган эди, анави «Лаа илааҳа иллаллоҳ», деб юборди. У эса уни ўлдириб қўйди. Кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига хабарчи келди. У зот ундан хабар сўраган эдилар, у бўлган воқеани ҳамда ўша кишининг нима қилиб қўйганини ҳам айтиб берди. У зот уни чақиртириб, «Нега уни ўлдирдинг?» деб сўрадилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, у мусулмонларга талафот етказди, фалончи-фалончиларни ўлдирди деб, бир

неча кишининг исмини айтди. Сўнг мен унга ҳамла қилган эдим, қилични кўриб, «Лаа илааҳа иллаллоҳ», деб юборди», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Уни ўлдирдингми?**» дедилар. У: «Ҳа», деди. У зот: «**Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?**» дедилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен учун мағфират сўранг», деди. У зот: «**Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?**» дедилар. У зот «**Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?**» деявердилар, бошқа сўз айтмадилар».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI